

חגי נולד כאשר הוריו נמנו על חברי קיבוץ בית הערבה שליד יריחו. לאחר מלחמת השחרור הם עברו לגליל והקימו את קיבוץ כברי בו חגי חי עד יומו האחרון. חגי היה גלילי, אהב את הגליל, הכיר כל פינת חמד שבו וכמובן את הגאולוגיה של הגליל לפרטיה. לכן, היה ברור כי עבודותיו לתארים מתקדמים יהיו קשורים לגליל.

עבודתו לתואר שני בהנחיית רפי פרוינד ז"ל ואיתן שש יבל"א חקרה את העתק פקיעין ואת ברקצית פקיעין הסמוכה להעתק. שאלת המחקר היתה האם ברקצית פקיעין התפתחה בגלל תנועה לאורך ההעתק או במנגנון אחר. הברקציה נמצאת בתצורת סכנין הבנוייה בדרך כלל מדולומיט אפור, מסיבי וסוכרי. הברקציה התפתחה רק במקומות בהם תצורת סכנין בנוייה מחילופין של סלע למינרי, לרוב בצבע בהיר או אדמדם, עם דולומיט אפור ומסיבי. חגי מצא כי בברקצית פקיעין החלקיקים בנויים תמיד מהסלע הלמינרי ואילו המטריקס והחומר המלכד מהסלע המסיבי האפור. גודל החלקיקים יכול להגיע עד מעל למטר. מחשופי הברקציה אינם מוגבלים לקרבת ההעתק אלא נמשכים עד למרחק של כקילומטר מההעתק. שכבות הברקציה עברו מעוות אשר הביא ליצירת קמטים, בודינים ואף שברים הפוכים. ברקציה טקטונית ורסק (gauge) נמצאו רק בסמיכות רבה, עד מטרים בודדים ממישור ההעתק. מישור העתק פקיעין הוא תת-אנכי וצידו המערבי הוא הירוד; לעתים הוא נוטה מעט מזרחה (הפוך) או מעט מערבה (נורמלי). כיום רוב סימני החלקה על ההעתק הם בכיוון הדיפ, אולם נמצאו גם סימני החלקה אופקיים. בזמן הווצרות הברקציה הדולומיט הלמינרי היה הסלע היותר קומפטנטי ולכן החלקיקים זוויתיים בנויים ממנו, הסלע המהווה את הדולומיט האפור היה אז פחות קומפטנטי ויכול היה לזרום בין החלקיקים. מתצפיות אלו הסיק חגי כי הברקציה נוצרה בזמן תהליכי הדיאגנזה המוקדמים של הסלע, ללא קשר לתנועה לאורך העתק פקיעין שהינו צעיר. ומכאן שניתן להשתמש בגודל ההסטות של ברקציית פקיעין (גיל קנומן) כמדד להסטה לאורך העתק פקיעין (קדום למיוקן), הסטה כוללת של כ-2,300 מטר.

העתק פקיעין עבר לפחות שני ארועי תנועה. האחד כולל הסטה אופקית שמאלית בשיעור של כ-2,300 מ' לפני המיוקן, והשני, פעל לאחר הווצרות מישור הגידוע המיוקני, כולל הסטה נורמלית המתבטאת בהווצרות גרבן פקיעין שבו סלעים מגיל סנון ממוקמים מול סלעים מגיל קנומן.

עבודתו של חגי לתואר שלישי החלה בעקבות השערותו של רפי פרוינד כי תבנית ההעתקים בגליל, הכוללת העתקים שמאליים בכיוון NNW וימניים בכיוון NE, מצביעה על האפשרות שהם

עברו רוטציה על ציר אנכי. חגי בדק השערה זו באמצעות שילוב של מדידות פליאומגנטיות של הבלוקים הגדולים בגליל עם מדידת כיוונים של מבנים קטנים וגדולים ומגמת ההסטה לאורכם. עבודתו של חגי, שהחלה בהנחיית רפי פרוינד ז"ל ונמשכה בהנחיית עמוס נור וצבי גרפונקל יבל"א, אישרה את ההשערה של רפי. בעקבות עבודה זו הפך חגי למומחה בקנה-מידה עולמי בכל הקשור לפליאומגנטיות, לשימוש בפליאומגנטיות ככלי לתיארוך ארועים ארכאולוגיים, ובמיוחד לכלל הקשור ברוטציה של בלוקים.

חגי ועמוס נור הראו כי רוטציה מביאה לנעילה של העתקים וגורמת להוצרות העתקים חדשים אשר מתאימים לשדה המאמצים. זכורה השמחה שלהם כאשר רעידת אדמה בדרום קליפורניה הראתה על קיום העתק חדש, בכיוון שאותו הציעו, במקום כאלו שנעלו. בעבודה בחרמון חגי יחד עם עמוס נור ויהודה אייל הראו כי רוטציה בשיעור של כ-70 מעלות קשורה ברוטציה של הרבה בלוקים קטנים ולא של בלוקים גדולים מאוד.

חגי הנחה תלמידים רבים ולכולם הוא דאג כאב הדואג לילדיו. הוא דרש מהם כי ידעו מה שאלת המחקר העומדת לפניהם, באילו שיטות יוכלו לפתור את שאלת המחקר, ובמיוחד דיוק במדידות, בעיבוד הנתונים והסקת המסקנות. לכן כל תלמידיו אהבו והעריכו אותו ביותר. חגי זכה בהרבה מענקי מחקר ומקרנות יוקרתיות כגון ISF, BSF ו-GIF וכן מקרנות אחרות. כל זאת בזכות כושרו להסביר את המחקר ונחיצותו למדע, וההכרה ביכולותיו המדעיות ובכושרו לסיים מחקרים בהצלחה. חגי גם שיתף פעולה עם מדענים בכירים בעולם כגון עמוס נור, מייק מק-וויליאמס, אטילה אידין וליסה טאוכס. חגי היה איש של אמת ולא היסס מחד למתוח ביקורת על עבודות מחקר או הצעות מחקר שלדעתו לא היו ראויות, ומאידך לשבח עבודות והצעות מחקר טובות. חגי היה חבר טוב ואיש רעים שתמיד היה נעים ומעניין להיות במחיצתו. הוא היה עמית מחקר שתמיד היה מרתק לעבוד עימו בזכות רעיונות חדשים שהיו באמתחתו. לא רבים זוכים לעבוד עם עמיתי מחקר כמוהו.

חגי האמין בקיבוץ עד יום מותו, ראה בו את ביתו, והיה פעיל במוסדותיו ככל שיכול היה. גם אם נסע לתקופות ארוכות לחו"ל תמיד שב אל ביתו ואל משפחתו בקיבוץ שבגליל. חגי וחדוה הקימו משפחה לתפארת וזכו לנחת מבנותיהם רותם, שירלי ושולמית מהחתנים ומהנכדים. אולם שניהם נפטרו מוקדם מידי מכדי לממש תוכניות רבות אותן רצו לבצע. חגי, ארבעים ושבע שנים של חברות, בצבא, בקיבוץ, ובמחקר גאולוגי נקטעו באיבחה אחת. שמחנו לראות כיצד אתה מתחיל להתאושש ולחזור לעצמך לאחר הסתלקותה של חדוה, אך הכורת לא הרפה.

כתב - ארי מטמון

יהי זכרך ברוך